اثریخشی سرتاید در مقایسه یا یکلومتازون و سالیوتامول در درمان برونشیولیت مزمن ناشی از مواجهه با گاز خردل

مجيد شهرتي *.Ph.D ، جعفر اصلاني م M.D. ، مصطفى قانعي * M.D. حميدرضا سعيدفر * .M.D. ، فرشيد علاءالديني * .M.D. ، محمدرضا سروش **

چکیده

هدف: تغییرات غیرطبیعی برونشیولها نقش مهمی را در پاتوژنز عوارض مزمن ریوی ناشی از گاز خردل در بیماران مواجهه یافته با این گاز بازی می کند. همچنین اثرات درمانی داروهای استنشاقی که به صورت مداوم در این بیماران استفاده میشوند، مشخص نیست. در این مطالعه دو رژیم دارویی برای تعیین میزان برگشت پذیری علایم این بیماران مقایسه می شود.

روش بررسی: این مطالعه به صورت کارآزمایی بالینی فاز ۳ تصادفی در دو گروه از بیماران انجام شد. گروه اول (n=٣۶) اسپری سرتاید را که ترکیبی از سالمترول μg و فلوتیکازون پروپیونات ۱۲۵ μg میباشد را به صورت استنشاقی دو پاف در روز و گروه دوم (n=٣٠) ترکیبی از بکلومتازون ۲۵۰ μg و سالبوتامول ۲۰۰ μg را به صورت استنشاقی ۴ پاف در روز به مدت ۱۲ هفته دریافت کردند. علایم تنفسی (شامل تنگی نفس، بیدارشدن شبانه به خاطر تنگی نفس و سرفه) به صورت پرسشنامه قبل و بعد از درمان دارویی ثبت شدند. همچنین میزان تنگی نفس به وسیلهٔ نمره Visualized Analogue Scale) ۷AS) در هفتههای ۰، ۴، ۸ ۱۲ و ۱۴ ثبت گردید. در هر ویزیت تستهای عملکردی ریوی برای هر بیمار انجام شد.

یافتهها: هر دو رژیم دارویی، FVC ،FEV₁ و FEV₁/FVC و PEF را پس از ۱۲ هفته بهبود بخشیدند. به نظر می رسد بهبود در گروه گیرنده سرتاید نسبت به گروه دیگر واضحتر و پایدارتر باشد. بازگشتپذیری که به صورت ۱۰٪ افزایش در FEV_۱ در ماه دوم تعریف میشود در ۲۷٪ بیماران گروه ۱ و ۷٪ بیماران گروه ۲ مشاهده می شود.نمرهٔ VAS در هر دو گروه در طول مدت درمان کاهش یافت(P=٠/٠٠٣) و پس از پایان درمان در دورهٔ پیگیری این کاهش تنها در گروه ۱ باقی ماند.

نتیجه گیری: انسداد مجاری هوایی در جانبازان مواجهه یافته با گاز خردل تا حدودی برگشتپذیر است. کورتیکواستروئید استنشاقی و β_2 اگونیستهای طولانی اثر در درمان بیماران مبتلا به برونشیولیت مزمن ناشی از مواجهه با گاز خردل مؤثرند و سرتاید به عنوان نسل جدید کورتیکواستروئیدهای استنشاقی با دوز کمتر، همان تأثیر دوز بالای داروهای قبلی مثل بکلومتازون و سالبوتامول را در بازگشتپذیری مجاری هوایی در این بیماران دارد.

واژههای کلیدی: گاز خردل، برونشیولیت، β_2 آگونیست،کورتیکواستروئید استنشاقی

دريافت مقاله: ۸۵/۷/۱۰، اصلاح مقاله: ۸۶/۹/۱، پذيرش مقاله: ۸۶/۱۲/۲۵

[🗷] نویسنده مسئول: دانشیار گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علومپزشکی بقیهاله(عج) و مرکز تحقیقات اَسیبهای شیمییایی، تهران ایران * مركز تحقیقات اسیبهای شیمیایی، دانشگاه علوم پزشكی بقیهاله(عج)

^{**} پژوهشکده مهندسی و علوم پزشکی بنیاد